

[Løse.]

bortfalde til 1. Februar. Det har man ikke lagt Skjul paa, det er en Kendsgerning. Naar vi nu ved, at den foreslaaede Tilskudsordning i 3 Maaneder ikke kan klare Sagen — den kunde have været tilstrækkelig for nogle Dage siden, men allerede i Dag, efter at Sterling yderligere er faldet, betyder den ikke fuld Udligning —, og naar vi dernæst ved, at en Prisstigning inden 1. Februar skal gøre hele Tilskudsordningen overflødig, vil det ikke være vanskeligt at se, hvilke Muligheder der er for Produktionens Opretholdelse.

Hvis Landbruget turde tro paa Regeringen, hvad det vel ikke tør, hvis Landbruget turde tro paa Fremtiden, er det en nærliggende Mulighed, at Landbruget, hvad det ofte har gjort før, i Løbet af disse Maaneder vilde opretholde Produktionen, selv om den ikke var rentabel, i Haab om, at den vilde blive det i Tiden derefter. Men naar Ordningen skal ophøre til 1. Februar, hvis der kommer en Prisstigning — og det er altsaa Meningen, det er blevet sagt fra forskellig Side —, saa er det givet, at man ikke kan nære noget Haab til Fremtiden. Og naar Produktionen i Øjeblikket er urentabel, navnlig for Smørrets Vedkommende, selv med denne Tilskudsordning, og den ikke kan blive rentabel i Fremtiden, fordi man vil trække Tilskuddet tilbage, hvis Priserne stiger, saa tror jeg at turde sige, at Landbrugsproduktionen ikke kan opretholdes, men vil falde og stadig falde, maaske falde saa katastrofalt, at det bliver nødvendigt at gribe ind paa anden Maade, saaledes at man ikke oplever den Katastrofe, som det vil være for hele vort Samfund, hvis Produktionen gaar ned, skal vi sige, til Halvdelen.

Dette, en stærk Nedgang i Produktionen, vil, saa vidt jeg kan skønne, blive Resultatet af det smukke Samvirke, der denne Gang mod Sædvane har været mellem det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen og Det konservative Folkeparti. Jeg tror, vi med Sindsro kan se paa et fortsat Samarbejde mellem de ærede Medlemmer Hr. N. P. Andreasen og Hr. Henning Hasle paa den her angivne Linie. Den vil sikkert i alle Kredse inden for og i talstærke Kredse uden for Landbruget blive vurderet paa rette Maade.

Rasmussen (Gylling): Formaålet for det foreliggende Lovforslags Fremkomst er at fremskaffe en rimelig Udvikling for de Eksportpriser og de Produktionspriser, som Landbruget er ude for, og det erkendes fra alle Sider i dette Ting, at dette er et Retfærdighedskrav, som maa opfyldes over for Landbruget, ikke alene for Landbrugets, men for det hele Samfunds Skyld, idet det er en Kendsgerning, at den overvejende Del af den Valuta, der føres hjem til Landet, maa fremskaffes gennem den Eksportmængde, som Landbruget er i Stand til at udføre. En betydelig Indskrænkning i denne Eksportmængde vil hurtigt fremkalde Tilstande, som ingen her i Landet kan være tjent med.

Aarsagerne til Forskydningen i Prisforholdene kan noteres saaledes: Sterlingens Fald og Gennemførelse af Maksimalpriser i England, og disse Forhold tror jeg dog, selv det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen vil indrømme man i alt Fald ikke kan lægge den danske Regering til Last. Man havde nærmest det Indtryk af det ærede Medlems Udtalelser før, at man kunde det, men jeg tror dog, det er en Betragtning, som det ærede Medlem staar ret ene om. Virkningerne af de Tilstande, der er til Stede i Øjeblikket, er ødelæggende for Landbruget, og alle er, som jeg allerede har nævnt, enige om, at dette Forhold maa rettes; det vil være af stor Betydning.

Men naar man nu har erkendt dette fra alle Sider, saa maatte man efter min Mening i dette Ting kunne enes om den Form, hvorunder en saadan, jeg vil ikke sige Erstatning, men Retfærdighedshandling skal gennemføres. Nu hørte vi fra Partiet Venstres Side, at man afgjort er Modstander af den Form, som Regeringen her har foreslaet, og det er der jo ikke noget mærkeligt i. Vi har imidlertid Udtalelser fra Landbrugets Førstemænd paa forskellige Omraader om, at det ikke for dem var det afgørende, om det blev en Kronesænkning, der blev Resultatet af Forhandlingerne om denne Sag, men at man ogsaa kunde tænke sig andre Maader at løse Spørgsmaalet paa, og hvis man mener noget med disse Udtalelser, maa man jo ogsaa kunne optage en rimelig og fornuftig Forhandling angaaende det Lovforslag, der her er til Behandling. Og jeg vægrer mig endnu ved at tro, at Venstre virkelig er besluttet paa helt at afvise Forhandlinger,